

Frojd i psihoanaliza

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 14 | Nivo: Univerzitet u Novom Pazaru, departman za pedagoške i psihološke nauke

S. Frojd je bio austrijski lekar (neurolog) i psiholog, a najpoznatiji je kao osnivač psihoanalize. Rođen je 6. maja 1856. godine u Frajbergu, u Moravskoj. Kao dete se preselio u Beč, gde je završio gimnaziju i studirao medicinu. Nastavio je studije u Parizu, kod Šarkoa koji je Frojda zainteresovao za histerične fenomene tokom svojih istraživanja.

Do psihoanalize ga je dovelo istraživanje posledica hipnoze na histeriju, koje je objavio zajedno sa Brojerom 1895. godine. Nakon eksperimentisanja sa hipnozom na svojim neurotičnim pacijentima, Frojd napušta ovu tehniku, i koristi tretman gde pacijenti govore otvoreno o svojim mislima, odnosno metod slobodnih asocijacija. Cilj je bio da se locira i oslobodi snažna emocionalna energija koja je do tada bila potisnuta u nesvesno. Smatrao je da ove potisnute emocije utiču na normalno funkcionisanje čoveka, koje mogu čak i da prouzrokuju fizičke promene, odnosno psihosomatiku.

Kada je počeo II Svetski rat, bio je primoran da napusti Beč i da se preseli u London sa svojom porodicom. U Septembru 1939. godine, Frojd, koji se već dugo borio sa rakom i nesnosnim bolovima, je nagovorio svog lekara i prijatelja Šura da mu pomogne u izvršenju suicida. Šur je pristao i davao je Frojdu morfijum do njegove smrti 23. Septembra 1939. godine.

Istorijat psihoanalize

1895. godine, Frojd odustaje od hipnoze u korist metode slobodnih asocijacija i objavljuje, u saradnji sa Brojerom, Studije o histeriji. U ovom delu se nalaze osnovni principi psihoanalize: pojmovi nesvesnog, supstitucije, negacije, odbacivanja. Tokom 1896. raskida svoju saradnju sa Brojerom. Godinu dana kasnije otkriva Edipov kompleks. 1901. godine objavljuje San i njegovo tumačenje i piše Fragment jedne analize histerije, u kome analizira traumatsku funkciju seksualnosti u histeriji, kao i ulogu homoseksualnosti.

Jung učestvuje na prvom kongresu psihoanalize u Salzburgu (1908) i prati Frojda u SAD na niz predavanja o psihoanalizi (1909). U Nirnbergu se 1910. održava drugi Kongres psihoanalize, koji osniva Međunarodnu psihoanalitičku asocijaciju. Mesto predsednika je povereno Jungu. Međutim, širenjem institucije analize, dolazi i do prekida podela između Frojda i njegovih bliskih učenika, naročito Junga. Razmimoilaženje je nastalo u vezi shvatanja značaja seksualnosti kao jedinog uzročnika u psihoanalizi; a što se tiče drugih, različitost pogleda je nastala u vezi sa praktičnim pitanjima, vezanim za teoriju regresije i traumatizma.

Od 1912. Frojd se bavi pitanjem oca, na koje će se vratiti 1939. u delu Mojsije i monoteizam. Pojmove nagona života (Eros) i nagona smrti (Tanatos), principa realnosti i principa zadovoljstva, uvodi 1920. godine, pa predlaže novi model ličnosti u kome se pojavljuje Id, Ego i Superego. Teorija Ega biće jedna od osnovnih tema Kolektivne psihologije i analize Ega (1921). Frojd se u to vreme, takođe, okreće velikim problemima civilizacije, poput religije.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com